

॥ श्री आशारामायण ॥

गुरु यरण रज शीष धरि, हृदय रूप विचार ।

श्री आसारामायण कहीं, वेदान्त को सार ॥

धर्म कामार्थ मोक्ष दे, रोग शोक संहार ।

भजे जो भक्ति भाव से, शीघ्र हो बेडा पार ॥

भारत सिंधु नदी बभानी, नवाब जिले में गांव बैराणी ।

रहते अक सेठ गुण जानि, नाम थाउमल सिरुमलानी ॥

आज्ञा में रहती महेंगीबा, पति परायण नाम महेंगीबा ।

चैत वद छः उन्नीस चौरानवे, आसुमल अवतरित आंगने ॥

मां मन में उमडा सुभ सागर, द्वार पै आया अक सौदागर ।

लाया अेक अति सुंदर ङूला, देभ पिता मन हर्ष से डूला ॥
सभी यडित ईश्वर की माया उचित समय पर डैसे आया ।
ईश्वर की ये लीला भारी, बालक है कोई यमत्कारी ॥

हरिअँ हरिअँ हरिअँ हरिअँ हरिअँ हरिअँ हरिअँ हरिअँ

संत सेवा औ' श्रुति श्रवण, मात पिता उपकारी ।

धर्म पुरुष जन्मा कोई, पुष्यों का डल भारी ॥

सूरत थी बालक की सलोनी, आते ही कर दी अनहोनी ।
समाज में थी मान्यता जैसी, प्रयलित अेक कहावत अैसी ॥
तीन बहन के बाद जो आता, पुत्र वह त्रेभण कहलाता ।
होता अशुभ अमंगलकारी दरिद्रता लाता है भारी ॥
विपरीत किंतु दिया दिभायी, घर में जैसे लक्ष्मी आयी।
तिरलोकी का आसन डोला कुबेर ने लंडार ही भोला ॥
मान प्रतीष्ठा और बढायी, सबके मन सुभ शांति छायी ।

तेजोमय बालक बढा, आनंद बढा अपार ॥

शील शांति का आत्मधन करने लगा विस्तार ।

अेक दिना थाउमल द्वारे, कुलगुरु परशुराम पधारे ॥

जयूं ही वे बालक को निहारे, अनायास ही सहसा पुकारे ।

यह नहीं बालक साधारण, हैवी लक्षण तेज है कारण ॥

नेत्रों में है सात्त्विक लक्षण, ईसके कार्य बडे विलक्षण ।
यह तो महान संत बनेगा, लोगों का उद्धार करेगा ॥
सुनी गुरु की बविष्यवाणी, गदगद हो गये सिद्धमलानी ।
माता ने भी माथा यूमा, हर कोई लेकर के धूमा ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

ज्ञानी वैरागी पूर्व का तेरे घर में आय ।
जन्म लिया है योगी ने पुत्र तेरा कहलाय ॥
पावन तेरा कुल हुआ, जननी कोष कृतार्थ ।
नाम अमर तेरा हुआ, पूर्ण चार पुरुषार्थ ॥
सैंतालीस में देश विभाजन, सिंध में छोडा लू पशु औ' धन ।
भारत अहमदाबाद में आये, मणिनगर में शिक्षा पाये ॥
बडी विलक्षण स्मरण शक्ति, आसुमल की आशु युक्ति ।
तीव्र बुद्धि अकाग्र नम्रता, त्वरित कार्य औ' सहनशीलता ॥
आसुमल प्रसन्नमुख रहते, शिक्षक हंसमुखभाई कहते ।
दे दे मज्जन मिश्री कुजा, मां ने सिखाया ध्यान औ' पूजा ॥
ध्यान का स्वाद लगा तब जैसे, रहे न माछली जल बिन जैसे ।
हुये ब्रह्मविद्या से युक्त वे, वही है विद्या या विमुक्त वे ।
बहुत देर तक पैर दबाते, भरे कंठ पितु आशिष पाते ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

पुत्र तुम्हारा जगत में, सदा रहेगा नाम ।

लोगों के तुम से सदा, पूरण होंगे काम ॥

सिर से हटी पिता की छाया, तब माया ने जाल ड़ेलाया ।

बडे भाई का हुआ कुशासन, व्यर्थ हुये मां के आश्वासन ॥

गये सिद्धपुर साधना करने, कृष्ण के आगे बहाये ऋने ।

सेवक सभा भाव से बीजे, गोविंद माधव तब है रीजे ॥

येक दिना येक माई आयी, बोली हे भगवन सुभदायी ॥

पडे पुत्र दुःख मुझे जेलने, जून केस हो बेटे जेल में ।

बोले आसु सुभ पावेंगे, निर्दोष छूट जल्दी आवेंगे ॥

बेटे घर आये मां भागी, आसुमल के पांवो लागी ।

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

आसुमल का पुष्ट हुआ, आलौकिक प्रभाव ।

वाकसिद्धि की शक्ति का, हो गया प्रादुर्भाव ॥

बरस सिद्धपुर तीन बिताये, लौट अहमदाबाद में आये ।

करने लगी लक्ष्मी नर्तन, किया भाई का दिल परिवर्तन ॥

सिनेमा उन्हें कभी न भाये, बलात ले गये रोते आये ।
जिस मां ने था ध्यान सिभाया, उसको ही अब रोना आया ॥
मां करना चाहती थी शादी, आसुमल का मन वैरागी ।
झिंर भी सब ने शक्ति लगाई, जबरन कर दी उनकी सगाई ॥
शादी को जब हुआ उनका मन, आसुमल कर गये पलायन ।
करत भोज में निकल गया दम, मिले लरुय में अशोक आश्रम ॥

कठिनाई से मिला रास्ता, प्रतिष्ठा का दिया वास्ता ।
घर में लाये आजमाये गुर, बारात ले पहुंचे आदिपुर ॥
विवाह हुआ पर मन दृढाया भगत ने पत्नी को समझाया ।
सांसारिक व्योहार तब होगा, जब मुझे साक्षात्कार होगा ।
साथ रहे ज्युं आत्मा-काया, साथ रहे वैरागी माया ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

अनश्वर हूं मैं जानता, सत चित हूं आनंद ।
स्थिति में जुने लगूं होवे पारमानंद ॥
मूल ग्रंथ अध्ययन के हेतु, संस्कृत भाषा है अेक सेतु ।
संस्कृत की शिक्षा पायी, गति और साधना बढ़ायी ॥
अेक श्लोक हृदय में पैठा, वैराग्य सोया उठ बैठा ।
आशा छोड नैराश्यवलंबित, उसकी शिक्षा पूर्ण अनुष्ठित ॥

लक्ष्मी देवी को समझाया, ईशप्राप्ति दवेय बताया ।
छोड़ के घर मैं अब जाऊंगा, लक्ष्य प्राप्त कर लौट आऊंगा ॥
केदारनाथ के दर्शन पाये, गुरु भोजन पग आगे बढ़ाये ।
आये कृष्ण लीलास्थली में, वृंदावन की कुंज गलिन में ॥
कृष्ण ने मन में जैसा ढाला, वे जा पहुंचे नैनीताल ।
वहां थे श्रोत्रिय ब्रह्मनिष्ठत, स्वामी लीलाशाह प्रतिष्ठित ॥
भीतर तरल थई बाहर कठोरा, निर्विकल्प जयूं कागज कोरा ।
पूर्णा स्वतंत्र परम उपकारी, ब्रह्मस्तिथ आत्मसाक्षात्कारी ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

ईशकृपा बिन गुरु नहीं, गुरु बिन नहीं ज्ञान ।
ज्ञान बिन आत्मा नहीं, गावर्हिं वेद पुराण ॥
जानने को साधक की कोटि, सत्तर दिन तक हुं कसौटी ।
कुंयन को अग्नि में तपाया, गुरु ने आसुमल बुलवाया ॥
कहा गृहस्थ हो कर्म करना, ध्यान लजन घर पर ही करना ।
आज्ञा मानी घर पर आये, पक्ष में मोटी कोरल धाये ॥
नर्मदा तट पर ध्यान लगाये, लालजु महाराज अति हरषाये ।
भगवत्प्रीति देभ मन लाये, दत्त-कुटीर में सादर लाये ॥
उमडा प्रभु प्रेम का यसका, अनुष्ठान यालीस दिवस का ।

મરે છઃ શત્રુ સ્થિતિ પાઈ, બ્રહ્મનિષ્ટતા સહજ સમાયી ॥
શુભાશુભ સમ રોના ગાના, ગ્રીષ્મ ઠંડ માન ઔ' અપમાના ।
તૃપ્ત હો ખાના ભૂખ અરુ પ્યાસ, મહલ ઔ' કુટિયા આસનિરાસ ।
ભક્તિ યોગ જ્ઞાન અભ્યાસી, હુએ સમાન મગહર ઔ'કાશી ॥

હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં

ભાવ હી કારણ ઈશ હૈ, ન સ્વર્ણ કાષ્ઠ પાષાન ।

સત ચિત આનંદરૂપ હૈ, વ્યાપક હૈ ભગવાન ॥

બ્રહ્મેશાન જનાર્દન, સારદ સેસ ગણેશ ।

નિરાકાર સાકાર હૈ, હૈ સર્વત્ર ભવેશ ॥

હુએ આસુમલ બ્રહ્માભ્યાસી, જન્મ અનેકોં લાગે બાસી ।

દૂર હો ગઈ આધિ વ્યાધિ, સિદ્ધ હો ગયી સહજ સમાધિ ॥

ઈક રાત નદી તટ મન આકર્ષા, આયી જોર સે આંધી વર્ષા ।

બંદ મકાન બરામદા ખાલી, બૈઠે વહી સમાધિ લગા લી ॥

દેખા કિસીને સોચા ડાકૂ, લાચે લાઠી ભાલા ચાકૂ ।

દૌડે ચીખે શોર મચ ગયા, દૂટી સમાધિ ધ્યાન ખીંચ ગયા ॥

સાધક ઉઠા થે બિખરે કેશા, રાગ દ્વેષ ના કિંચિત લેષા ।

સરલ લોગોં ને સાધુ માના, હત્યારો નેં કાલ હિ જાના ॥

ભૈરવ દેખ દુષ્ટ ધબરાચે, પહલવાન જ્યું મલ્લ હિ પાચે ।

કામીજનોં ને આશિક માના, સાધુજન કીन्हें परनामा ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

એક દૃષ્ટિ દેખે સભી, ચલે શાંત ગંભીર ।

સશસ્ત્રો કી ભીડ કો, સહજ ગયે વે ચીર ॥

માતા આવી ધર્મ કી સેવી, સાથ મેં પત્ની લક્ષ્મી દેવી ।

દોનોં ફૂટ ફૂટ કે રોયી, રુદન દેખ કરુણા ભી રોયી ॥

સંત લાલજી હૃદય પસીજા, હર દર્શક આંસુ મેં ભીજા ।

કહા સભી ને આપ જાઇયો, આસુમલ બોલે કિ ભાઈયો ॥

ચાલીસ દિવસ હુઆ ન પૂરા, અનુષ્ઠાન હૈ મેરા અધૂરા ।

આસુમલ કી તીવ્ર તિતિક્ષા, માં પત્ની ને કી પરતીક્ષા ॥

જિસ દિન ગાંવ સે હુઈ વિદાઈ, જાર જાર રોયે લોગ-લુગાઈ ।

અહદાવાદ કો હુચે રવાના, મિયાંગાંવ સે કિયા પયાના ॥

મુંબઈ ગયે ગુરુ કી યાહ, મિલે વહી પૈ લીલાશાહ ।

પરમ પિતા ને પુત્ર કો દેખા, સૂર્ય ને ઘટજલ મેં પેખા ॥

ઘટક તોડ જલ જલ મેં મિલાયા, જલ પ્રકાશ આકાશ સમાયા ।

નિજ સ્વરુપ કા જ્ઞાન દ્રઢાયા, ઢાઈ દિવસ બ્રહ્માનંદ છાયા ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

આસોજ સુદ દો દિવસ, સંવત બીસ ઈક્કીસ ।

મધ્યાહ્ન ઢાઈ બજે, મિલા ઇસ સે ઇસ ॥

દેહ સભી મિથ્યા હુઈ, જગત હુઆ નિસ્સાર ।

હુઆ આત્મા સે તભી, અપના સાક્ષત્કાર ॥

પરમ સ્વતંત્ર પુરુષ દર્શાયા જીવ ગયા ઔર શિવ કો પાયા ।

જાન લિયા હૂં શાંત નિરંજન, લાગે મુઝે ન કોઈ બંધન ॥

યહ જગત સારા હૈ નશ્વર મૈં હી શાશ્વત એક અનશ્વર ।

નયન હૈં દો પર દ્રષ્ટિ એક હૈ, લઘુ ગુરુ મેં વહી એક હૈ ॥

સર્વત્ર એક કિસે બતલાયે, સર્વવ્યાપ્ત કહાં આયે જાયે ।

અનંત શક્તિવાલા અવિનાશી, રિદ્ધિ સિદ્ધિ ઉસકી દાસી ॥

યદિ વહ સંકલ્પ ચલાયે, મુર્દા ભી જીવિત હો જાયે ।

હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં

બ્રાહ્મી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કર, કાર્ય રહે ના શેષ ।

મોહ કભી ન ઠગ સકે, ઈચ્છા નહીં લવલેષ ॥

પૂર્ણ ગુરુ કિરપા મિલી, પૂર્ણ ગુરુ કા જ્ઞાન ।

આસુમલ સે હો ગયે, સાંઈ આશારામ ॥

જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ ચેતે, બ્રહ્માનંદ કા આનંદ લેતે ।

ખાતે પીતે મૌન યા કહતે, બ્રહ્માનંદ મસ્તી મેં રહતે ॥
રહો ગૃહસ્થ ગુરુ કા આદેશ, ગૃહસ્થ સાધુ કરો ઉપદેશ ।
કિયે ગુરુ ને વારે ન્યારે, ગુજરાત ડીસા ગાંવ પધારે ॥
મૃત ગાય દિયા જીવન દાના, તબ સે લોગો ને પહયાના ।
દ્વાર પૈ કહતે નારાયણ હરિ, લેને જાતે કભી માધુકરી ॥
તબ સે વે સત્સંગ સુનાતે, સભી આરતી શાંતિ પાતે ।
જો આયા ઉદ્ધાર કર દિયા, ભક્ત કા બેડા પાર કર દિયા ।
કિતને મરણાસન્ન જિલાયે, વ્યસન માંસ ઔર મદ્ય છૂડાયે ॥

હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં

એક દિન મન ઉકતા ગયા, કિયા ડીસા સે કૂંચ ।
આઈ મૌજ ફકીર કી, દિયા ઝોંપડા ફૂંક ॥
વે નારેશ્વર ધામ પધારે, જા પહુંચે નર્મદા કિનારે ।
મીલોં પીછે છોડા મંદર, ગયે ઘોર જંગલ કે અંદર ॥
ઘને વૃક્ષ તલે પથર પર, બૈઠે ધ્યાન નિરંજન કા ઘર ।
રાત ગયી પ્રભાત હો આયી, બાલ રવિ ને સૂરત દિખાયી ॥
પ્રાતઃ પક્ષી કોચલ ફૂંકતા, છુટા ધ્યાન ઉઠે તબ સંતા ।
પ્રાતર્વિધિ નિવૃત્ત હો આયે, તબ આભાસ ક્ષુધા કા પાયે ॥
સોચા મેં ન કહી જાઉંગા, યહીં બૈઠકર અબ ખાઉંગા ।

जिसको गरज होगी आयेगा, सृष्टिकर्ता भुट लायेगा ॥
ज्युं ही मन विचार वे लाये, त्युं ही दो किसान वहां आये ।
दोनों सिर पर बांधे साझा, पाद्य-पेय लिये दोनों हाथा ॥
बोले जवन सफल है आज, अर्घ्य स्वीकारो महाराज ।
बोले संत और पे जाओ, जो है तुम्हारा उसे भिलाओ ॥
बोले किसान आपको देभा, स्वप्न में मार्ग रात को देभा ।
हमारा न कोई संत है दूजा, आओ गांव करें तुम्हरी पूजा,
आसाराभजु मन में धारे, निराकार आधार हमारे ।
पिया पेय थोडा इल भाया, नदी किनारे जोगी धाया ॥
ईक दिन साबरमती तट आये ऋषि-भूमि के स्पंदन पाये ।
बन गया मोक्ष कुटीर वहां पर, तीरथ बना संत को पाकर ॥

हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ हरिॐ

अमदावाद गुजरात में, है मोटेरा ग्राम ।
ब्रह्मनिष्ठ श्री संत का, यहीं है पावन धाम ॥
आत्मानंद में मस्त हैं करे वेदांती भेल ।
भक्ति योग और ज्ञान का, सद्गुरु करते मेल ॥
साधिकाओं का अलग, आश्रम नारी उत्थान ।
नारी शक्ति जागृत सदा, जिसका नहीं बयान ॥

વટવૃક્ષ પર ડાલી દ્રષ્ટિ , કર દી અપની કૃપા કી વૃષ્ટિ ।
 પરિક્રમા ઈસકી જો કરતે, મનોકામના કારજ ફલતે ॥
 ગુરુદર પર હૈ સબ કુછ મિલતા, શ્રદ્ધા સે જીવન હૈ ખિલતા ।
 બ્રહ્મજ્ઞાની કી મહિમા ભારી, શરણ પડે ઉનકી બલિહારી ॥
 ગૈસ કાંડ વિકરાલ ઘટા જબ, કાંપ ઉઠા ભોપાલ નગર તબ ।
 જહરી ગૈસ કી ફૈલી હવાયે, હજારોં ને પ્રાણ ગંવાયે ॥
 આશારામજી કે જો સાધક, બચે સભી સદગુરુ થે રક્ષક ।
 ગુરુમંત્ર જો નિશદિન જપતે, વે ન અકાલ મૃત્યુ સે મરતે ॥
 કહર સુનામી ને હો ઢાયા, બાઢ અકાલ ભુકંપ હો આયા ।
 જબ ભી કોઈ આપદા આયી, ગુરુવર ને સેવા પહોચાયી ॥
 આશાઓં કે રામ હમારે, કહલાતે હૈં 'બાપૂ' ખ્યારે ।
 બાપૂ હૈં યોગી બ્રહ્મવેત્તા, કૃપાભિલાષી જન ગણ નેતા ॥
 અટલજી ને જબ આશીષ પાયા, પ્રધાનમંત્રી પદ શોભાયા ।
 વિપતકાલ મે અ અર્જી લગાયી, સત્તા પૂર્ણ કાલ તક પાયી ॥
 હિન્દુ, મુસ્લિમ, સિકખ, ઈસાઈ, બાપુ યાહૈં સબકી ભલાઈ ।
 કિતનોં કો સન્માર્ગ દિખાયા, પ્રભુપ્રેમ આનંદ બરસાયા ॥
 હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં

ગુરુનિંદક કે સંગ સે, હોતા સત્યાનાશ ।

गुरुनिंदा जो करै सुनै , पडे वो यम की शंस ॥

गुरुआज्ञा पालन करे, अन्य भावना त्याग ।

ब्रह्मज्ञान का लक्ष्य रहे, शिष्य वही बडभाग ॥

गुरुमंत्र जपता रहे, करता जो नित ध्यान ।

गुरुसेवा में लगा रहे, निश्चित हो कल्याण ॥

घटना है गोधरा की न्यारी, दुनिया में चर्चित हुई भारी ।

आशारामजी का हेलिकोप्टर, गिरा गोधरा की धरती पर ॥

पूरजे यकनायूर हो गये, और गगन में दूर उड गये ।

हजारों की भीड थी आयी, डिर भी किसी को भरोंच न आयी ॥

श्वेत धंधन की फूटी टंकी, लगी आग बुझ गयी स्वयं ही ।

हादसा जब भी ऐसा हुआ है, ना कोई जिवित स्वस्थ बना है ॥

बापू तुरंत पंडाल पधारे, किया नृत्य हर्षित हुये सारे ।

यमत्कार था अजब अनोभा, दुनिया ने घर बैठे देभा ॥

हरिऌँ हरिऌँ हरिऌँ हरिऌँ हरिऌँ हरिऌँ हरीऌँ हरिऌँ

लोगों ने यशगान किया, लभ-लभ किया बभान ।

दस सेकंड का हादसा, यमत्कार ये महान ॥

महाकाल को काल ने, शत शत किया प्रणाम ।

सर्वसमर्थ हैं सदगुरु, समरथ है प्रभुनाम ॥

બાલક વૃદ્ધ ઔર નર-નારી, સભી પ્રેરણા પાયે ભારી ।
એક બાર જો દર્શન પાયે, શાંતિ કા અનુભવ હો જાયે ॥
નિત્ય વિવિધ પ્રયોગ કરાયે, નાદાનુસંધાન બતાયે ।
નાભિ સે વે ઓમ કહલાયે, હૃદય સે વે રામ કહલાયે ॥
સામાન્ય ધ્યાન જો લગાયે, ઉન્હે વે ગહરે મેં લે જાયે ।
સબકો નિર્ભય યોગ સિખાયે, સબ કા આત્મોત્થાન કરાયે ॥
લાખોં કે હૈ રોગ મિટાયે, શોક કરોડોં કે હૈ છુડાયે ।
અમૃતમય પ્રસાદ જબ દેતે, ભક્ત કા રોગ શોક હર લેતે ॥
જિસને નામ કા દાન લિયા હૈ, ગુરુ અમૃત કા પાન કિયા હૈ ।
ઉનકા યોગ ક્ષેમ વે રખતે, વે ન તીન તાપોં સે તપતે ॥
ધર્મ કામાર્થ મોક્ષ વે પાતે, આપદ રોગોં સે બચ જાતે ।
સભી શિષ્ય રક્ષા હૈં પાતે, સર્વવ્યાપ્ત સદગુરુ બાચાતે ॥
સચમુચ ગુરુ હૈં દીનદયાલ, સહજ હી કર દેતે હૈં નિહાલ ।
વે ચાહતે સબ ઝોલી ભર લેં, નિજ આત્મા કા દર્શન કર લેં ॥
એક સૌ આઠ જો પાઠ કરેંગે, ઉનકે સારે કાજ સરેંગે ।
રહેં ન ચિંતા દુઃખ નિરાશા, હોંગી પૂર્ણ સભી અભિલાષા ॥
હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં હરિઐં
વારભયદાતા સદગુરુ, પરમ હિ ભક્ત કૃપાલ ।

निश्चल प्रेम से जो लजे, सांई करे निहाल ॥
मन में नाम तेरा रहे मुझ पे रहे सुगीत ।
हम को ईतना दीजिये, रहे यरण में प्रीत ॥